

OPINION

Chef för ledarredaktionen: Heidi Avellan Twitter: @heidiavellan Blogg: Sydsvenskan.se/ledarbloggen
 Ledarskribenter: Henrik Bredberg, Tobias Lindberg, Hanna Nilsson (vik), Mats Skogkär, Vibeke Specht (vik)
 E-post: ledare@sydsvenskan.se Telefon: 040-28 12 00 Postadress: Ledarredaktionen, Sydsvenskan, 205 05 Malmö

HUVUDLEDARE

Centrum eller köpcentrum shopparens ensak

■ **Tomma butiker i Malmös stadskärna vittnar om allt hårdare konkurrens. Men det är knappast centrumhandeln som ligger sämst till.**

Osedvanligt många butiker står tomma i centrala Malmö.

Den som flanerar från Triangeln till Stortorget och sedan fortsätter längs Östergatan och Östra Förstadsgatan till Värnhemstorget

passerar på sin väg närmare trettiotalet igenbommade lokaler.

Det ger ett dystert intryck och väcker farhågor om ett centrum på väg att tappa mark i en allt hårdare konkurrens om en kundkrets som inte växer i tillnärmelsevis samma takt som handelsytorna.

Oppositionsrådet Anja Sonesson (M) varnade i gårdagens Sydsvenskan för att "situationen för centrumhandeln är allvarlig".

Stadshusets rödgröna politiska ma-

OBEROENDE
LIBERAL

joritet svarade med tal om framtida restriktivitet när det gäller etablering av externa köpcenter.

Det är i så fall lite sent påtänkt. Marknaden är sannolikt redan övermättad.

I höstas öppnade Emporia ute i Hyllie. Mobilia, Triangeln och Kvarteret Caroli bygger om och ut.

Entré vid Värnhemstorget ser ut som förloraren i kampen om kunderna. Drygt fyra år efter starten väntar ombyggnad för 300 miljoner kronor och hösten 2014 ska köpcentrumet återinvigas som Malmö Plaza.

Det är inte märkligt att politikerna vill slå vakt om ett levande centrum, med folkvimmel och mötesplatser. Det är viktigt för Malmös attraktionskraft.

Tomma lokaler till trots: i en stad

som Malmö bör centrumhandeln ha så pass goda förutsättningar att den egentligen bara kan falla på eget grepp.

Det är knappast en slump att shoppingpalatsen försöker återskapa upplevelsen av en traditionell stadskärna, där butiker och varuhus samsas med kaféer och restauranger.

Men originalet är svårt att överträffa.

Att konkurrensen om kunderna har ökat är i grunden bra. Det ger valfrihet och är en förutsättning för konsumentmakt.

Om Malmöborna spenderar sina pengar i butikerna utmed Södergatan eller föredrar att bege sig till något köpcentrum är – och bör vara – den shoppandes ensak.

SIGNERAT

Det är synd och skatt

En sålde sina aktier i ett framgångsrikt IT-företag och gömde pengarna i ett skatteparadis. Han är skyldig svenska staten 127 miljoner kronor.

En annan sysslade med organiserad brottslighet och var internationellt efterlyst i flera år.

I början av juli släpptes de båda i väntan på domen som kom igår. Den slår fast att dömda skattebrottslingar kan beviljas resning "om det behövs för att avbryta en pågående rättighetskränkning i form av frihetsberövande".

Upprinnelsen är att Högsta domstolen, HD, den 11 juni slog fast att en person som krävs på skattetillägg redan har fått sitt straff och alltså inte kan åtalas för skattebrott. Gårdagens dom gör gällande att den nya tillämpningen ska gälla retroaktivt, så långt bak i tiden som 2009.

Att gränsen går just där beror på att det kom ett avgörande i Europadomstolen den 10 februari 2009, som pekade på att svensk lag står i strid med Europakonventionen.

Då om inte förr borde Sverige ha ändrat sin lagstiftning, som Norge gjorde. Men en oenig och hårt kritiserad HD kom fram till att det inte fanns "klart stöd" för en förändring.

Även regeringen duckade och det dröjde ända till mars 2012 innan det tillsattes en utredning, som ska presenteras senast den 9 september i år.

Det är så dags.

Under de drygt fyra år som gått sedan februari 2009 har ungefär 400 skattebrottslingar dömts till fängelse. Riksåklagare Anders Perklev säger till TT att det kan vara flera hundra som kan ha rätt att få sitt fall omprövat, men att det behövs en ordentlig genomgång innan det går att fastställa exakt hur många.

Soppan som nu har uppstått kunde ha förhindrats om riksdag och regering tagit tag i saken tidigare. Som det nu är väcks en massa frågor.

Några rör den praktiska aspekten:

Vilka ska få sina fall prövade igen? Kan de få skadestånd? Vilka belopp rör det sig i så fall om?

Andra är mer filosofiska:

Ska kriminella verkligen släppas ut ur fängelse på grund av en formalitet? Och dessutom få ersättning av staten?

Ja, så kan det vara. En person som i lagens mening sonat sitt brott ska helt enkelt inte sitta i fängelse för det brottet.

Bilden av skattebetalarnas pengar som slinker ner i fickorna på skattesmitare är likväl svårsmält.

Ändå finns det värre scenarier. En stat som ställer sig över rättvisan till exempel. Sverige har brutit mot internationella lagar, och får nu plikta.

Nog svider det. Men det är det enda rätta.

HANNA NILSSON
hanna.nilsson@sydsvenskan.se

SIGNERAT

Litteraturfrågan som ständigt studsar tillbaka

Frågan vill liksom inte dö. Den dyker upp igen, i nya former.

Kanske för att idén har förtjänster. Trots allt.

Häromveckan föreslog Kristdemokraterna en klassikerlista, bland annat med svenska böcker som elever ska ha tagit del av innan de lämnar skolan. För läsandet. För bildningen. För den gemensamma förståelsen av nutiden.

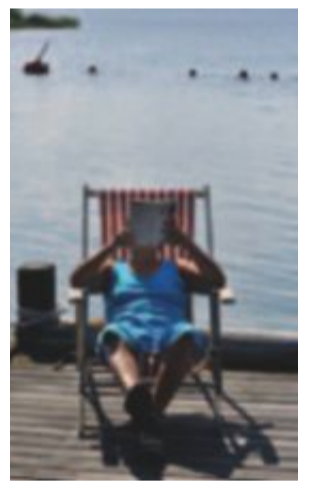
När Cecilia Wikström (FP) i Sydsvenskan 2006 föreslog en litteraturkanon, eller när Sverigedemokraterna senare ville ha en nationell kulturkanon för att bevara den svenska identiteten, hördes i långa stycken berättigad kritik mot dammig och dimmig nationalistiskt tankegods och fåfänga försök att definiera svenskhet. Och en kanon kan visst sägas befästa normer – inte sällan döda, vita, heterosexuella mäns normer.

Ändå. Fördelar saknas inte, som sagt.

Igår tog *Kulturnytt* i P1 upp KD-förslaget.

Qaisar Mahmood, som skrev boken *Jakten på svenskheten*, menade klokt att det redan finns en outtalad kanon som fungerar utestängande för den som inte vuxit upp kring ett svenskt medelklassmatbord. Bättre då att förtydliga dessa kulturella referenser och släppa in andra.

Samma tanke framskymtar hos arbetarsonen Per Rydén, professor emeritus i litteraturvetenskap, som

Platsar, platsar inte?

ARKIV: HASSE HOLMBERG 2011

i *Lunds universitets magasin* (Lum 5/13) lyfter fram den goda litteraturens och en kanons förmåga att föra människor närmare varandra och verka i integrationens tjänst.

Litteraturvetaren Kristin Hallberg pekade i radion på urvalsproblemen. Vilka ska få vara med? Ska uråldriga värderingar få plats?

Men tänk vilken nytta dessa "problem" kan göra. Tänk en livlig, ständig debatt om Strindbergs och Lagerlöfs status, om Harry Martinson kontra Moa Martinson. Vilket läsintresse skulle inte frodas?

Processen med en litterär kanon skulle kunna bli hur bred och spännande som helst. En annan sak är att slutmålet nog aldrig bör nås.

Det är, som bekant, vägen som är mödan värd.

HENRIK BREDBERG

henrik.bredberg@sydsvenskan.se

Sura slantar.

FOTO: CHRISTINE OLLSSON